

בית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

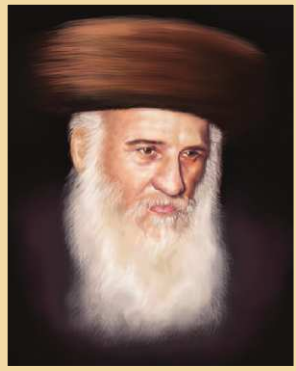
גליון תורני שבועי מבית דרך הבעל שם טוב

גליון מס' 206 | כט' אדר התשפ"א

פרשת ויקהל - פקודי

זמני כניסה ויציאת שבת		
יציאה	כניסה	חיפה
18:23	17:16	תל אביב
18:24	17:25	ירושלים
18:22	17:10	באר שבע
18:24	17:27	

הגיליון הוקדש להצלחת ר' יצחק בן אפרים הי"ו

חיבור אמיתי לעצמך וליקירך בדרך הנפלאה שקיבלנו בבית מדרשו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

ליצירת קשר
054.8424530

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע.ר. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | ח.מ. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

טעימה מן האור

כשיהודי נותן צדקה הוא נותן או מקבל?

הייתה מעל התרומה של הנשים. וכל זה למה, כי הגברים חיו עם תחושה של "אני לא נותן אלא מקבל!" והכוח של הגברים שהביא אותם להכרה הזו שהם לא נותנים אלא מקבלים, בא להם כיוון שהם היו בחטא העגל, ומשם למדו שהאדם הוא כלום. אז עכשיו כשהם זוכים לתת למשכן הם אומרים "לפני חודש תרמתי לעגל, התרומה שלי זה לא אני, כי חטא העגל הראה לי בדיוק לאן אני שולח את הכסף שלי, רק לשטויות..." סימן שהתרומה הזאת העכשווית, זה רק הרחמים שה' מזכה לי.

יבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב, הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֹת זָהָב לָהּ. כתוב כאן "ויבואו האנשים על הנשים", מבאר רש"י "עם הנשים", זאת אומרת, גברים ונשים באו ותרמו למשכן. השאלה שנשאלת היא מה זה הלשון "ויבואו האנשים על הנשים", אם זה כפי שרש"י מפרש למה לא כתוב כך מפורש בתורה "ויבואו האנשים עם הנשים".

עם הנשים - כי לגברים הייתה את הנפילה של חטא העגל, אבל הנשים עצמן לא חטאו בחטא העגל, אז הנשים כן אחזו שהן תורמות למשכן. אומרת התורה האנשים על הנשים, התרומה של הגברים הייתה ברמה הרבה יותר גבוהה מהנשים, כי התרומה של הגברים הייתה עם הכרה עמוקה שהם מקבלים ולא נותנים! אבל הנשים שלא חטאו בחטא העגל, הן אחזו שהן הנותנות, לכן התרומה של הגברים הייתה ברמה יותר גבוהה.

ניתן לבאר עפ"י יסוד חשוב בעבודת ה', הנה ידוע שיש מושג שנקרא 'זכר' ויש מושג שנקרא 'נקבה'. זכר זה מושג של נותן, לעומת הנקבה שמסמלת מושג של מקבל. כי בדרך כלל הזכר הוא המשפיע, והנקבה היא המקבלת.

ויבואו האנשים על הנשים כל נדיב לב" - נדיב לב פירושו שהאנשים שבאו עם הנשים נדבו את הלב שלהם, את הלב עצמו הם הביאו כנדבה "זה לא אני, זה ה' מזכה אותי". הם נדבו גם את הלב שלהם. לא רק את הזהב. כי להם היה את חטא העגל, אז הם ידעו בדיוק איפה הלב שלהם נמצא. והם הבינו שאם עכשיו הם נותנים צדקה, סימן שהכסף הוא של ה' וגם הלב שלהם הוא של ה'.

תרומתם למשכן הם באו עם הנשים. הם לא באו בצורה של משפיע כמו תכונת הגבר, אלא הם באו עם תחושה של "אנחנו לא נותנים לבורא עולם אלא אנחנו מקבלים מה'". הם לא באו בתחושה "אני בא לתת תרומה למשכן", אלא באו עם תחושה של קבלה, "אני מגיע לקבל מהשם". זה לא אני המשפיע אלא אני המושפע, ה' הוא זה שמזכה אותי לתת.

יהי רצון שגם אנחנו נזכה להקים את המשכן הפרטי שלנו, עם כל הלב...

אם כן למה כתבה התורה "על הנשים" ולא "עם הנשים"? הפשט הוא שהגיעו נשים והגיעו גברים. לכאורה אם היו שואלים אותנו, תרומה של מי יותר משובחת של הגברים או של הנשים, השכל הישר אומר שתרומתן של הנשים חשובה יותר, כי הנשים לא חטאו בעגל. הגברים ביקשו מהן את התכשיטים שלהן אבל הן לא הסכימו. ולעומת זאת הגברים הוציאו את כל מה שהיה להם. עכשיו שבאים לתרום למשכן לכאורה התרומה של מי יותר משובחת, לכאורה של הנשים. אומרת לנו התורה:

שבת שלום ומבורך.

לא! "ויבואו האנשים על הנשים", התרומה של הגברים

יש לי שאלה

תפקיד האשה לאחר מיתת בעלה

לתמיכה, שהיא תדאג שהילדים ילמדו משניות לעילוי נשמתו, ויאמרו קדיש. שירבו עבודתו בתפילות ואמירת ברכות וכל מה שיכולה להרבות ולחזק את פעולותיו הטובות שהוא עשה בחיי חיותו, על ידי שתמשיך את הפעולות האלה לחזק אותם, לתמוך בהם, (כגון אם היה מזכה הרבים - שיתנו ויתמכו בארגונים שפועלים לזיכוי הרבים וכן על זה הדרך) וכן לתת צדקה לעילוי נשמת בעלה.

אם כל מהות תפקידה של האשה בעולם זה להיות עזר כנגדו, אז מה התפקיד שלה לאחר פטירת בעלה? מדוע בעצם היא ממשיכה לחיות ולא יאזו מטרות?
תשובת הרב:
האישה אמורה להיות 'עזר כנגדו' של בעלה - גם אחרי המאה ועשרים שלו. ואין לך 'עזר כנגדו' יותר גדול מזה. בעולם שבו הוא נמצא הוא זקוק כל כולו

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

קו דרך הבעש"ט. עשיר בתוכן מרתק ומשנה חיים

03-3090900

לחיוג מחו"ל +16465852987

רוצה לשמוע עוד שיחות והדרכות נפלאות מהרב שליט"א?

מקדש 1	מקדש 2	מקדש 3	מקדש 4	מקדש 5	מקדש 6	מקדש 8	מקדש 9	מקדש #	מקדש *	מקדש *1	שלוחה 11
שעות אחורה	שעות אחד קדימה	שעות קדימה	5 דקות אחורה	השעה/חזרה	5 דקות קדימה	שיעור אחד אחורה	מיקום אחרון	תפריט קודם	אפשרויות נספוח	לשמירת השיעור	השיעור השבועי המרכזי

המסר של יסוד האש דרך הבעש"ט היא דרך שפותרת לך את מכלול הבעיות במכה אחת

והמים, ונשאר רק עפר לבדו, אז העפר בתיקון שלו זה ענווה וזה נקרא 'אפר'. אפר זה 'עפר' שהוציאו ממנו את האש הרוח והמים, ונשאר עפר בלבד בצורת אפר. ואז האדם הוא כבר מתוקן ואין לו מכאובים.

אל תברח, תעבוד עם עצמך

אספר מקרה שהיה, יש לי תלמיד נשוי ברוך השם, לא קל לו בפרנסה, וגם השלום בית לא פשוט... הוא שמע את הדיבורים של דרך הבעש"ט וחשב לעצמו: מה זה הדיבורים הללו? הרי יש פסוק מפורש "יין ישמח לבב אנוש", מה אני צריך לשמוע את השיחות האלו, כוס יין או כוסית ערק והכל יהיה בסדר. יום אחד הוא מתקשר אליי: "הרב, קשה לי בבית עם אשתי, קשה לי בפרנסה, זה בסדר שאני שותה יין מה הרב אומר על זה, האם זה כיוון חיובי?", אמרתי לו: "לא, מה פתאום, ממתי אנחנו עובדים על שמחה דרך יין?", והוא עונה לי "אבל הרב כתוב מפורשות 'יין ישמח לב אנוש', אמרתי לו 'כן, מי שהמציב שלו אנוש, אתה צודק תן לו קצת יין, אבל אתה לא במצב אנוש, אתה יהודי שאמור לעבוד עם עצמו!".

היום הוא התקשר שוב ומספר לי "הרב, אשתי התקשרה אלי ואמרה שאחיה רוצה לבוא אלינו לביקור, הרב, בקושי אני מסתדר איתה אז עכשיו היא רוצה להביא לי את אחיה? ישר עלה לי בראש כוס יין אחרת לא אוכל לקבל אותו, ואז נזכרתי שזו לא הדרך לא ככה עובדים! עם כוס יין? תעבוד עם עצמך. ה', תזכה אותי ללמוד מהלחץ והעצבים שיש לי שזו המציאות שלי, ושאיני מציאות של לחץ ועצבים בלעדיך, שאזכה ללמוד מהלחץ שלי את הלחץ של השכינה". גם ה' בלחץ, הוא רוצה כבר לגאול את עמו ישראל, וכשה' בלחץ על ישראל אתה פתאום מרגיש לחץ. הלחץ נובע מהלחץ השכינה, ה' רוצה שתבין איזה לחץ יש לשכינה ממך ומעם ישראל.

"הרב, תשמע, כשאחיה הגיעה הייתה לי רגיעות, שלוהה ושמחה בלי טיפת יין אלא נטו עבודת ה'". אמרתי לו "אתה לא יודע איך שימחת אותי שלא חיפשת פתרונות קלים אלא מצאת את ה' בתוך הלחץ". בורא עולם שולח לבן אדם כאבים כדי לטפל לו בגאוה, בתאוה ובדיבורים הבטלים ולהביא אותו לענווה.

איך אזכה שהשכינה תשרה בביתי?

"איש ואישה זכו שכינה ביניהם", מה זה זכו? אומר 'נפש החיים' שהם זיכנו את המידות שלהם. הבעש"ט מסביר שהם מכירים שכל הטוב שהם קיבלו, הם זכו לו מלמעלה - כששואלים את הבעל היקר 'איך אתה עושה את זה? כל חודש אתה מכניס משכורת של עשר אלף שקל?' והוא עונה "וכי אני עושה את זה, בורא עולם מזכה לי את הסיעתא דשמיא בפרנסה". ואיך אתה יודע את זה, כי היו חודשים שלא היתה לך משכורת. שהוציאו אותך מהעבודה, אם ברוך ה' נכנסת משכורת מכובדת, זה רק כי מזכים אותי מלמעלה.

כששואלים את האשה איך הבית שלך תמיד מבריק ומצוחצח, והיא עונה "הלו, תירגע זה לא אני אלא ה'

תכונות שיש באדם. האש בקלקול שלה זה גאוה וכעס. הרוח באדם בקלקול שלה זה דיבורים בטלים: ליצנות, לשון הרע, רכילות, צחוקים. יסוד המים שבאדם בקלקול זה תאוות. ויסוד העפר שבאדם בקלקול זה עצבות ועצלות.

כשהאש שורפת כלומר כשבים על האדם כאבים, אומר הזוהר הקדוש שהאש זה הדינים שעוברים על האדם ושורפים אותו. לכל אחד יש ייסורים, יש אחד שהאש זו הבריאות, יש אחת שהכאבים שלה זה הבעל הוא יורד עליה ומשפיל אותה, וזאת האש. יש כאלה

"איש ואישה זכו שכינה ביניהם", מה זה זכו? אומר 'נפש החיים' שהם זיכנו את המידות שלהם. הבעש"ט מסביר שהם מכירים שכל הטוב שהם קיבלו, הם זכו לו מלמעלה

שהפרנסה היא האש, כאבים בפרנסה... לכל אחד יש אש.

אומר בעל התניא, שהאש הזאת שורפת שלושה יסודות, היא באה כדי לבער אצלך את הגאוה שלך - את יסוד האש, היא באה כדי לבער את הרוח - את הדיבורים הבטלים, ואת יסוד המים - את התאוה. את זה האש מכלה. אבל אחר הכל נשאר עפר, שהוא הענווה. ובענווה האש לא יכולה לגעת בה. בעפר אין לאש יכולת לפגוע, כלומר כשאתה מגיע לדרגת עפר האש לא יכולה לגעת בך. כל הצרות שיש לבן אדם זה בגלל שיש לו ארבעה יסודות עם קלקול: אש, רוח, מים ועפר. האש נגמרת כשנשאר רק עפר, כלומר רק ענווה. הכאבים הם מלמדים את האדם להגיע לענווה.

כל עוד נשאר בארבעת היסודות את הגאוה, אז העפר לא מתוקן. העפר בא לידי ביטוי בצורה של עצלות ועצבות. כמו שאמרנו, לכולם יש את יסוד העפר אבל הוא עדיין לא מתוקן. בגלל שיש בפנים אש, והגאוה שלנו גורמת שהעפר יבוא לידי ביטוי בצורה של עצבות "לא כף לי, נמאס לי מהחיים האלה..." לכן יש לאדם כאבים, אבל כשהאש מוציאה את האש, הרוח

בפרשתנו כתוב איסור הדלקת אש בשבת "לא תבערו אש בכל משבת... יום השבת". צריכים אנו לבאר כמה עניינים בנושא האש. ביהדות האש מקבלת מקום של חשיבות. יהודי מתחיל את השבוע שלו עם אש, "בורא מאורי האש", גם את השבת פותחים באש - הדלקה של נרות שבת.

נבאר יסוד חשוב בעבודת ה'.

בעל התניא, רבי שניאור זלמן מלאדי, האדמו"ר הזקן, כותב באגרות הקודש ט"ו, בשם הרמב"ם, שכל נבוא

בעולם מורכב מ-4 יסודות: אש, רוח, מים ועפר. כל צומח, דומם, חי ומדבר. כל פסיק בגוף האדם מורכב מארבעת היסודות.

אומר בעל התניא, מה קורה כשהאש שורפת? כשהאש שורפת את הדבר היא שורפת רק שלושה יסודות מתוך הארבעה. היא שורפת רק את האש, רוח והמים. למשל אם האש שורפת שולחן בסוף נשאר אפר. האש לקחה את היסודות אש ומים, והרוח שזה העשן, האש שבתוך השולחן נכללה באש ששרפה, הרוח שבתוך השולחן התערבה עם הרוח שיש בעולם, המים שבשולחן מתפשטים כעשן, והעפר שבשולחן עליו האש לא יכולה לשלוט ולכן נשאר לנו רק אפר. האש מבצרת מתוך כל דבר רק שלושה יסודות: את האש, הרוח והמים, ואת העפר היא לא יכולה לכלות. ולכן תמיד בסוף השריפה לא נשאר מים, לא אש ולא רוח, נשאר רק העפר בתור אפר. והוא מבאר שזה מה שאברהם אבינו אמר "אני עפר ואפר", כלומר אני מצד עצמי יש לי רק את יסוד העפר.

לא סתם ה' ברא את האש, ומתגלה בתוך אש. אומר רבי חיים ויטאל שארבעת היסודות הם כנגד ארבע

בחסות מוניות ברדיטשוב הגנהלה חרדית שירות אדיב ומהיר 1700-700-622

לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל שלחו אלינו בקשת הצטרפות Derech.alon@gmail.com

רחוב חביצלת 330 יבנה בשעה 20:30 בית הכנסת נצח ישראל יום תמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק בשעה 18:00 בית הכנסת אחוזות מרדכי יום שלישי | לגברים בלבד

הנכם מוזמנים לשמוע ולהתחזק כל שבוע

מזכה אותי, ואיך היא למדה את זה, כי כמה פעמים ה' הראה לה שהיא לא מסוגלת לנקות את הבית. שלא היה לה חשק או לא הרגישה טוב. שכבה במיטה כמו פדלאה... אז אם יש לה בית מסודר ונקי זה רק כי מזכים אותה מלמעלה.

אם בעל ואשה אווזים שה' מזכה אותם בכל הטוב, אז יש להם סיעתא דשמיא. אבל כשבן אדם מייחס הכל לעצמו, והאישה מספרת סיפורים שהיא חולת ניקיון, טיפוס 'פדנט' וזה בא לה מהבית. אז ה' לא נמצא בביתם! הם לא חיים שה' מזכה אותם בכל הטוב שיש להם. והתוצאה היא השם ירחם - **אש אוכלתם**, ה' יביא להם כאבים בסגנון של אש, וכמו שהאש שורפת את שלושת היסודות: אש, מים ורוח, כך ברוחניות הם יקבלו יסורים כדי שיבואו ליסוד העפר. האש תעזור שהם יגיעו לעפר. "בעלי היקר, נראה לי שאנחנו סובלים בגלל שאנחנו יותר מידי מרימים את האף שלנו, מראים לכל העולם את המכוניות שלנו, החיים המפוארים שלנו..."

כשיש בעיה בזוגיות הולכים ליועץ זוגי, וכשיש בעיה בחינוך הילדים הולכים ליועץ חינוכי, לכל בעיה יש יועץ בפני עצמו. **דרך הבעש"ט היא דרך שפותרת לך את מכלול הבעיות במכה אחת.** ברגע שיהודי מגיע ליסוד העפר - האש שוכחת ונרגעת. כשיש כאבים זה ה'אש', ואם אתה רוצה שהאש תכבה, אז מכבי-האש הם התפילות "אבא, תזכה אותי ללמוד שזו המציאות שלי, תציל אותי מהאש שלי..." תפילות זה צעקות אל ה', 'ויציעקו אל-ה', בצר להם ומצוקתיהם, יוציאם. יקם סערה, לְדַמְמָה וְיַחֲשֶׁהוּ גְלִיהֶם" (תהלים ק"ז) כשכואב צועקים.

יש לנו אם כן מסר כל כך מרומם...

זה גם הסיבה שאומרים לחתן לשים אפר על הראש, בכדי שיבין שעליו להיות כמו 'אפר' בשביל לעבוד את ה' ביחד עם אשתו. "ואנכי עפר ואפר" אל תחפש להקים את הבית כדי לשלוט, להיות השליט בבית שלך. תהיו חברים. תהיו יחד. הוא מתייעץ איתה, ולא כשמדברים על כספים הבעל אומר לאשתו "זה לא עניינך", או בחינוך ילדים הוא אומר לה "אל תתערבי לי בחינוך!". כשיש 'אפר' האש לא שולטת, אש לא שולטת על 'עפר' כשהאש מכלה את הגאווה, התאוה ואת הדיבורים הבטלים כשהיא מגיעה לעפר היא משתקת.

השם מתגלה אליך מתוך האש

לכן הדלקת נרות שבת זה עניין של שלום בית, כמו

שרש"י מבאר בפשטות, שכשיש אור בבית אז רואים איפה כל דבר נמצא ולא נתקלים אחד בשני, וכך ניצלים מוויכוחים ומחלוקות. - נרות זה שלום בית. תראו את יסוד האש מול העיניים שלכם, תזכרו מה האש מלמדת. הקב"ה מתגלה רק באש כי הוא מתגלה לאחד כזה שלמד מהכאבים שלו לבער את יסוד האש. וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהֵיָה .

אם נתבונן נראה שתמיד הקב"ה מתגלה על ידי אש. כמו בברית בין הבתרים "וְהָיָה תַנּוּר עֵשֶׂן וְלֶפֶיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה", המעמד של הסנה, הגילוי הראשון של ה' למשה רבנו כתוב "וַיֵּרָא מִלְּאֶךָ ה' אֱלֹהֵי בְלָבַת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּה", גם במעמד הר סיני כתוב "מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ" - כל הזמן ה' בא עם אש...

אמא מסוימת סיפרה כי יש לה 3 ילדים והבן שלה בן ה 10 הוא מצטיין הכתה. הילד בא הביתה ואומר לאמא שלו "אמא, בואי תראי את התעודה שה' יזכה לי". למחרת המנהל קרא לילד ואמר לו שמגיע לו תגמול על התעודה, ונתן לו 50 שקל. הילד חזר הביתה, ואומר לאמא שלו: "אמא, אני לא יודע מה קרה לבורא עולם, אני לא עשיתי כלום והוא עוד מביא לי 50 שקל, זה לא מגיע לי". בסוף הוחלט בינו לבין האמא שחלק מהכסף יעבור לצדקה וחלק יישאר לילד כדמי כיס. איזה נחת יהודי יש לאבא ואמא שיש להם כאלו ילדים, אתה מחדיר לילד יראת שמיים, אחר כך כשהוא גדל 'שם שמיים שגור בפיו, ואתה כהורה לא צריך לפחד מפלאפונים, כי הילד כבר מפחד לבד מה' הוא לא רוצה להסתבך עם ה', יש לו שורשים טובים וממילא יוצאים פירות טובים. אם יש יסודות של יראה ואמונה, של ענוה והכנעה, אז ממילא הנשמה שמורה. יראת שמיים זה להכניס את ה' הביתה. הילד קיבל מכה, הנה ה' קורא לך תבדוק למה ה' עושה לך את זה, הילד לא מדבר יפה לאמא, אז האבא אומר לו "ה' שומע אותך חבל שתסבול, חבל אל תדבר ככה לאמא", ואם הילד מקבל תעודה טובה "תראה איך ה' אוהב אותך".

תקרב את ידי הזהב שלך אל האש

לכן במוצאי שבת, כאשר אנחנו יוצאים לששת ימי המעשה, וחוזרים לעשות מלאכה, והאדם עלול להתגאות עם ידי הזהב שלו, יש מסר שאומרים לבן אדם: קצת נר, תקרב את הידיים, צריך שהידיים יקבלו קצת מהאור של הנר, האש הזו ששורפת שלושה יסודות ורק עפר היא לא יכולה לשרוף, אם אתה רוצה שהאש לא תשלוט בך תעבוד על יסוד

העפר. ככה תתחיל את השבוע. ולא תתחיל עם כוח ועוצם ידי. האש שורפת רק את מי שמתגאה. אש שולטת במקום שיש גאווה. כל הצרות שעוברות על האדם זה בגלל שהוא מרגיש על עצמו שהוא משהו מיוחד.

"הרגיל בנר היווין לבנים תלמידי חכמים" - מי שרגיל בנר הוא כל הזמן רואה את הנר מול העיניים, הילדים רואים בבית הכנעה, אבא עובד לבער את האש, אבא חי ענוה אז הילדים בבית גם הולכים בכיוון של אמונה והכנעה.

עכשיו אפשר להבין נפלא, למה ציון נשרפה באש, ועתידה בקרוב להיבנות באש. החורבן היה מאש, כלומר בגלל שאנחנו הלכנו עם האש, עם הגאווה שלנו, ולא עבדנו על ארבעת היסודות - התיקון יהיה על ידי אש, שנברר את שלשת היסודות ונגיע לעפר, וזה יביא לנו את הגאולה.

ובבית המקדש עצמו, הייתה יורדת אש מלמעלה ואוכלת את הקורבנות, אומרת התורה "אֵשׁ תָּמִיד תִּוָּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה". גם כשאנחנו רוצים להראות שהשכינה שורה בישראל הסמל הוא הנר המערבי במנורה בשונה משאר הנרות שהיו דולקים מערב עד בוקר הנר המערבי היה דולק לאורך כל היממה וזה עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.

זה מה שאומר המדרש בפרשתנו, וכך גם מובא בגמרא מסכת שבת: אמר ר' יהודה "אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת". האש פורצת במקום שיש חילול שבת, שנאמר "וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבַלְתֵּי שְׂאֵת מִשְׂאֵ וּבֹא בְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאֶכְלָה אֶרְמֹנֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכָּבֵה". והביאור הוא מה שאומר המדרש "אל תגרמו לי לעשות לכם אש על ידי זה שלא תשמרו שבת".

וזה הקשר בין חילול שבת לאש, דווקא כשמחללים שבת אז מגיע אש. - "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת" - אדם שמחלל שבת, את יום האמונה, זה אומר שהוא לא חי אמונה אז שולחים לו אש והיא מביאה אותו לענוה, לאפר וממילא הוא יבין שהוא צריך את ה'.

וזה הלימוד העצום שמלמדת אותנו האש.

יהי רצון שנזכה להשכיל ולהבין לשמור ולעשות. ושנזכה כולנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

לבקש את צרכיו ולשטוח את כאביו, וכי מי לא רוצה ישועות? אלא, התפילה עניינה שאדם יקלוט את אפסיותו ותלותו המוחלטת בה', וזה נגד טבע האדם, שרצונו להרגיש גדול שבגדולים, וזו עבודה קשה שבמקדש.

של גדלות. כי לאמיתו של דבר אין מושג "אדם גדול", האמת היא "וְאֶנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ" (תהלים כב ז), וכל יתרון שיש בי אינו אלא גילוי שכינה בתוכי.

איך להתפלל?

התפילה נקראת "עבודה שבלב", ולכאורה מה 'עבודה' כל כך קשה

ניצוצות של אור

הנקודה הטובה שבך

כשאדם מכיר ולומד מפגמיו את שפלותו, ממילא צצות ועומדות מול עיניו הנקודות הטובות שבו, מבלי לחפש אותן. וזה גופא הסימן שאכן הגיע להכיר שפלותו. אך אם צריך לחפש בעצמו נקודות טובות, סימן שעדיין לא הכיר באמת את שפלות האדם, ועדיין חי במערכת של גדלות. אלא שטוען לעצמו: "כמה אני קטן, תראה איך כולם גדולים ומוצלחים חוץ ממני". וזה סימן שעדיין חי במערכת

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפינו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלחת נהוואי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת מש' כהן, מש' לוי אברהם, מש' תמים, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה.

ללכת עם הסיבות שהשם שולח לך

רבות? הלא עיינו ראות את אשר הגדיל לעשות בספרו 'היד החזקה' ובשאר החיבורים למרות כל הטרדות האלה, ואנו יכולים לתאר לעצמנו מה היה עושה לולא הטרדות, הלא בוודאי היה מאיר את כל העולם ברוב חכמתו פי כמה וכמה.

אחרי עיון מעמיק הבהרתי והסברתי לעצמי את הדבר כך: נשמות הצדיקים באות לעולם הזה רק להשתדל לקנות שלמות באותו ענין שנשלחו, ואחרי שגומרות עבודתן ומתקנות את תיקונן, חוזרות הנשמות לעולם העליון לחזות בנועם ה', והנה הרמב"ם ז"ל שהיה מוח גדול וקדוש מאוד, היה יכול לתקן את מה שהיה צריך בזמן קצר, וא"כ היה מוכרח להסתלק מן העולם - לכן הטרידו אותו מן השמים בכדי שיתעכב עוד בעולם הזה, כי העולם היה זקוק לו ולתורתו.

מכך הבנתי שכל הטרדות הבאות אלי להטרידני הן מן השמים כדי שאזכה על ידם לאריכות ימים ושנים. החל מאז קיבלתי על עצמי לסבול עול אחינו בני ישראל ולענות להם ולהתפלל עבורם. מובן, שהרה"ק מבעלזא זצ"ל קיבל תשובה מלאה על מה שהיה בדעתו לשאול, ולא נזקק עוד לפרט את שאלתו.

מעט מן האור

בראותי זאת לא ידעתי מה לעשות ושפכתי שיח לפני ריבון העולמים שיענה לי בעת צרתי. לבסוף גמרתי בדעתי להוציא ספר מארון הספרים ולפתחו ושם בוודאי אמצא מענה לבעיה אשר אני מתלבט בה. נזדמנה לידי איגרת הרמב"ם, ומצאתי שם שהרמב"ם משיב לאחד השואל ממנו שרוצה לבוא אליו ללמוד אצלו וכותב לו הרמב"ם שלא יבוא כי אין לו זמן, כי כל היום הוא טרוד וגם הרבה חולים משכימים לפתחו, כדי לקבל ממנו תרופה ומזור.

התחלתי להתבונן בעניין הזה על 'הנשר הגדול' כמו הרמב"ם: למה עשה ה' ככה שיהיה מוקף טרדות

מין ה"שר שלום" מבעלזא זי"ע, כשהתחיל לנהל עדת ישורון, אחר פטירת "החזקה מלובלין", ראה שבאים אליו הרבה אנשים ועל ידי זה הוא מתבטל מלימודו - לא יודע לשית עצות בנפשו האם לקבל את האנשים או לא.

גמר בדעתו שישע למז'בוז' להרה"צ רבי אברהם יהושע העשיל זצ"ל בעל 'אוהב ישראל' מאפטא, לשאול את פי קדשו. בסעודה השניה בשבת סיפר הרה"צ מאפטא למרן: "כשהייתי רב בקול בסוף בא אלי פעם איש אחד ושפר לפני את מרי שיחו. כששמעתי צרות נפשו נכמרו רחמי עליו, הרגעתי אותו ועודדתי בתקוה שהיית בוודאי יעזור לו וברכתי אותו. וה' העונה לעמו ישראל בכל צרתם, ריחם עליו והאיש נחלץ מצרותיו ויצא מאפלה לאור גדול. האיש הזה חשב כי ממני באה לו הישועה בזה שהאצלתי עליו את ברכתי, וכידוע חבא חבא אית ליה, עד שהתפשטה השמועה בכל הסביבה שאני פועל ישועות, והחלו באים אלי הרבה אנשים ובקשה בפיהם שאברך אותם. כך נאלצתי לשמוע מכל אחד ואחד את צרת ליבו וזה גזל ממני הרבה זמן וגרם לי לביטול תורה.

בדיוק לי נעלם הסיודור?

לי? בסך הכל רציתי לעשות תפילה להשם! למה מגיע לי להתיסר ככה? האם זאת תורה וזאת שכרה?

הזקן החביב חייך אליי ואמר:

- אני מבין שאת מתייסרת, זה נכון?

-כן מאוד!

- אני מבין שאת חושבת שהשם מייסר אותך לחינם - כן! בדיוק!

בעוד אני היחידה בקרון הזה שרוצה להתפלל להשם ובמקום שהשם יגיד לי תודה... השם מעלים לי את הסיודור?

למה?!

- השם הוא כולו טוב, ואין לו כוונה להרע לך חס ושלום

ואין כוונת השם לייסר אותך לחינם. יש בתוך הייסורים של השם קריאה אליך...

- לא הבנתי

- תראי גברת יקרה כשאת מתרחקת מהשם ומתקרבת לייצר הרע. השם לטובתך, למענך, ורק בשבילך נותן לך מכה קטנה על הכתף ואומר לך: ילדתי, שימי לב, את לא איתך... התרחקת... תחזרי אליי בבקשה

המכה הקטנה על הכתף אלו הייסורים שאת מרגישה בחיפוש אחר הסיודור האהוב שלך.

- הבנתי... אבל איך התרחקתי מהשם?

- נכנסה כך גאוונה!

גאוונה אדירה על כל יושבי הקרון הזה! הסתכלת עליהם בהתנשאות. לא לימדת עליהם זכות. את אוחות שאת המתפללת. תפילתך הייתה תפילת גאוונה של כוחי ועוצם ידי והשם חסך לך את התפילה הזאת שהייתה עולה ישירות לכוחות החושך.

- וואו... נכון... באמת חשבתי כך על יושבי הקרון.

- תסתכלי טוב טוב סביבך כולם כאן משקפים אותך! ככה את נראית בדיוק בלי רחמי השם! בלי רחמי השם

זאת את נמדדת בטלפון זאת את שמשחקת מחשב

מוכנות שנצא יחד למסע והפעם ברכת? אתן מכירות את הבקרים שאתן מאוד ממהרות.

בבוקר כזה מיהרתי להגיע לרכבת ולא הספקתי להתפלל בבית. קבעתי בליבי שברכבת אתפלל בנחת.

התיישבתי, ולפני שהוצאתי את הסיודור שלי מהתיק הסתכלתי מסביבי על כל אנשי הקרון שלי.

היו שם מכל בני ישראל חלקם היו בפלאפון, וחלקם היו במשחק מחשב, חלקם קראו עיתון וחלקם פשוט

בהו בנוף בחוץ עם אוזניות. הסתכלתי עליהם ממרומי מושבי, חיפשתי בעיניי: מי מתפלל? מי עוסק בתורה

הקדושה? ולא מצאתי אף אחד! חשבתי בליבי (בטח שבעזרתו של יצר הרע שלי... הפעם הוא רק שם

מחשבה בליבי) איזה ריקנות!

איזה בזבוז זמן!

טוב... את לא יכולה לתקן את העולם! חשבתי לעצמי. קדימה! תוציאי את הסיודור ותתפללי (פקדתי על

עצמי) שלחתי את ידי לתיק, מה ???!!

הסיודור לא נמצא!!!!

אבל שמתו אותו בתיק! חיפשתי בכל התיק למעשה הפכתי אותו. וכלום אין סיודור.

אולי נפל לי בדרך כשרצתי לרכבת?

זה בגלל הילדים ששיגעו אותי! אהה... בגלל בעלי! הוא מיהר אותי... הוא אשם! (חחח, בסוף הם תמיד

"אשמים"... השם ישמור אותם)

אוי... ואני כל כך אוהבת את הסיודור שלי הוא חמוד, קטן ורשמתי בו מיליון הארות לעבודת

השם. אגא אני באה? השם בבקשה תעזור לי. אני עפר ואפר ואתה כל העולם...

מאין יבוא עזרי? פתאום אני רואה (בעיני רוחי) סדרן זקן וחביב בעל פנים טובות

- גברית! את צריכה עזרה? - כן... איבדתי את הסיודור היקר שלי. למה זה קורה

שיתופים מפרי ידיה

רוצים לקבל 50 עלונים
עד הבית עם שליח
ולהפיץ בבית הכנסת או
בסביבתכם הקרובה?

חייגו אלינו 050-3739010

זה לא רק עלון זה דרך לחיים יפים יותר

"עם ישראל נתון ברעב ובצמא רוחני חסר הדרכה והכוונה חסר חום אישי ואין לך הצלה לדור יותר מדרך הבעש"ט בבחינת זאת עליית על כולנה"

מתוך מכתבו של הרב שליט"א